

Fateh Sami

6/11/2021

روز جهانی منع خشونت علیه زنان

روز جهانی منع خشونت علیه زنان به تاریخ ۱۶ نوامبر هر سال آغاز می شود و در دهم دسامبر ، مصادف با روز جهانی بزرگداشت از حقوق بشر، به پایان می رسد. در این مدت چندین رویداد عمومی در هماهنگی همدیگر بر گزار می شوند. ساختمان های نمادین و مکان ها با رنگ «نارنجی» مزین می گردند که نیاز به آینده ای عاری از خشونت را به مردم خاطر نشان سازد.

موضوع و شعار سال 2021 « جهان را نارنجی کنید. اکنون به خشونت علیه زنان پایان دهید » انتخاب شده است. قطع خشونت با آموزش، فراهم آوری زمینه ای خدمات ضروری در بخش های پلیس، عدالت، بهداشت و اجتماعی با تامین مالی کافی برای بر آوردن حقوق زنان امکان پذیر است.

گزارش جدید زنان سازمان ملل بر اساس ارقام و داده های 13 کشور از زمان شیوع ویروس همه گیر کرونا ، نشان می دهد که از هر 3 زن، 2 زن یا خود خشونت را تجربه کرده اند و یا شاهد نوعی خشونت زن دیگری بوده که بیشتر با ناامنی غذایی مواجه اند. از هر 10 زن فقط 1 نفر گفت که قربانیان برای کمک به پلیس مراجعه می کنند.

با وجودیکه اجتناب از خشونت های فراگیر و مبتنی بر جنسیت امکان ناپذیر نه می باشد ، اما باید به هر وسیله ممکن از آن جلوگیری کرد. توقف خشونت با اتخاذ رویکردهای جامع و فراگیر که با علل ریشه ای مقابله می کند آغاز می شود تا هنجارهای مضر اجتماعی را تغییر بدهد و زنان و دختران را توانمند بسازد تا در برابر خشونت ایستادگی و مبارزه ی پیگیر نمایند.

مبارزه منع خشونت علیه زنان از سال 2008 توسط دبیرکل سازمان ملل متحد و زنان سازمان ملل رهبری می شود. هدف آن جلوگیری و حذف هرگونه خشونت علیه زنان و دختران در سراسر جهان است. سازمان ملل خواستار اقدام جهانی برای افزایش سطح آگاهی، ترویج احساس حمایت و ایجاد فرصت ها برای بحث در مورد چالش ها و یافتن راه حل ها برای پایان بخشیدن به اعمال خشونت آمیز علیه زنان می باشد.

تاریخچه نامگذاری روز جهانی منع خشونت علیه زنان:

در روز 25 نوامبر سال ۱۹۶۰ سه خواهر اهل جمهوری دومینیکن، با نام **خواهران میرابل**، پس از ماه ها شکنجه، سرانجام توسط سازمان امنیت ارتش این کشور به قتل رسیدند. "جرم" این سه خواهر شرکت در فعالیت های سیاسی علیه رژیم دیکتاتوری حاکم بر دومینیکن بود.

سال بعد، یعنی در سال 1981، در همایشی که در بوگوتا، پایتخت کلمبیا، با شرکت 21 تن از زنان مدافع حقوق زن آمریکای لاتین و منطقه کارائیب تشکیل شد، پیشنهاد شد تا روز قتل خواهران میرابل به روز نهمی خشونت علیه زنان مطرح و تصویب گردید. هدف از این پیشنهاد آن بود که هم به تلاش و جسارت این خواهران ادای احترام شود و هم افکار عمومی بیش از پیش به سوی نهمی خشونت علیه زنان معطوف و سوق گردد. در سال 1999 سازمان ملل، نیز 25 نوامبر را به عنوان روز جهانی منع خشونت علیه زنان به رسمیت شناخت.

در راستای همین تصمیم، یک سال بعد، شورای امنیت سازمان ملل در سال 2000، قطعنامه ی شماره 1325 را زیر عنوان "زنان، صلح و امنیت" به تصویب رساند. محورهای اصلی این قطعنامه به پیشگیری مناقشات و خصومت ها در درون و در میان کشورها، تامین مشارکت زنان در حیات سیاسی و اجتماعی و نیز ممانعت از اعمال خشونت علیه آنها مربوط می شوند. این قطعنامه مبنایی است برای آن که خشونت های گوناگون علیه زنان بدون مجازات نمانند و عاملان آنها به پای میز محاکمه کشیده شوند.

دلایل و هدف محو خشونت علیه زنان چیست ؟

خشونت علیه زنان و دختران یکی از گسترده ترین، مستمر و ویرانگرترین نقض حقوق بشر در جهان معاصر است که به دلیل مصونیت از مجازات، سکوت، ننگ و شرم ناشی از آن تا حد زیادی بنابر دلایل فرهنگی، اجتماعی، مذهبی و بد نامی در جوامع عقب نگذاشته روستای و قبیلوی مسلط با افکار ستیزی پنهان می می ماند .

- زنان؛ و ازدواج کودکان

نخست ، اعلامیه منع خشونت علیه زنان توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد در سال 1993 صادر شد. خشونت علیه زنان را به عنوان «هر عمل خشونت آمیز مبتنی بر جنسیت که احتمالاً به آزار جسمی یا جنسی منجر شود» تعریف می کنند . همچنان ، آسیب یا رنج روانی به زنان و از جمله تهدید به چنین اعمالی که اجبار یا سلب خودسرانه آزادی، چه در زندگی عمومی و چه در زندگی خصوصی بشود ، خشونت گفته می شود.

خشونت خانوادگی پیامدهای نامطلوب و تاثیرات ناکوار روانی، جنسی و سلامت باروری در تمام مراحل زندگی بر زنان می گذارد. به عنوان مثال در ابتدا بر تحصیل اولیه زنان لطمه وارد می کند که نه تنها مانع اصلی مدرسه همگانی و حق تحصیل برای دختران می شود بلکه اعمال خشونت آمیز بر علیه زنان در محدود کردن فرصت های دسترسی به آموزش عالی و حتی تبدیل به فرصت های محدود برای زنان در بازار کار نقش منفی دراز مدت دارد.

در حالی که خشونت مبتنی بر جنسیت ممکن است برای هر کسی و در هر مکانی اتفاق بیفتد، برخی از زنان و دختران به ویژه آسیب پذیر هستند . به عنوان مثال، دختران جوان و زنان مسن، زنانی که خود را لزبین، (دوجنس) ترا نسجندر یا اینترسکس می دانند، مهاجران و پناهندگان، زنان بومی و اقلیت های قومی. یا زنان و دخترانی که مبتلا به اچ آی وی و ناتوانی هستند و کسانی که در بحران های بشردوستانه زندگی می کنند.

خشونت علیه زنان همچنان مانعی برای دستیابی به برابری، توسعه، صلح و همچنین تحقق حقوق بشر زنان و دختران است. در مجموع، برنامه های اهداف توسعه پایدار که هیچ کس را پشت سر نگذارند، بدون پایان دادن به خشونت علیه زنان و دختران محقق نمی شود.

آمار ها بیانگر و وضع اسفناک زنان دستخوش خشونت است

در سراسر جهان، تخمین زده می‌شود که 736 میلیون زن - تقریباً از هر سه نفر یک نفر - حداقل یک بار در زندگی خود مورد خشونت شریک جنسی، خشونت جنسی غیر شریک یا هر دو قرار گرفته‌اند.

میزان افسردگی، اختلالات اضطرابی، حاملگی های برنامه ریزی نشده، عفونت های مقاربتی و اچ آی وی در زنانی که خشونت را تجربه کرده اند در مقایسه با زنانی که تجربه نکرده اند بیشتر است. همچنین بسیاری از مشکلات سلامتی دیگر حتی پس از پایان خشونت ممکن است ادامه داشته باشند.

پژوهش ها نشان می دهد که بیشتر خشونت علیه زنان توسط شوهران فعلی یا سابق یا شرکای صمیمی انجام می شود. بیش از 640 میلیون زن 15 ساله و بالاتر مورد خشونت شریک جنسی قرار گرفته اند.

از بین کسانی که در یک رابطه بوده اند، تقریباً از هر چهار دختر نوجوان 15 تا 19 ساله یک نفر (24 درصد) خشونت فیزیکی و/یا جنسی را از طرف شریک یا شوهر صمیمی خود تجربه کرده است.

در سال 2018، تخمین زده می‌شود که از هر هفت زن، یک زن در 12 ماه گذشته خشونت فیزیکی و یا جنسی از طرف شریک یا شوهر صمیمی خود تجربه کرده است.

تماس با خطوط کمکی در برخی کشورها پنج برابر بیشتر شده است، زیرا میزان گزارش شده خشونت افزایش یافته است. تحرک محدود، به دلیل شیوع و گسترش ویروس همهگیر کرونا امداد 19 همهگیری انزوای اجتماعی و ناامنی اقتصادی آسیب پذیری زنان را در برابر خشونت در خانه در سراسر جهان افزایش می دهد.

تا سپتامبر 2020، 52 کشور، پیشگیری و پاسخ به خشونت علیه زنان و دختران را در برنامه‌های واکنش به کووید-19 ادغام کرده بودند، و 121 کشور اقداماتی را برای تقویت خدمات برای زنان بازمانده از خشونت در طول بحران جهانی اتخاذ کرده بودند، اما تلاش‌های بیشتری ضروری است.

در سطح جهان، 6 درصد از زنان گزارش می دهند که مورد خشونت جنسی از جانب فردی غیر از همسر یا شریک زندگی خود قرار گرفته اند. با این حال، با توجه به این شکل از خشونت، شیوع واقعی خشونت جنسی غیرشریک احتمالاً بسیار بیشتر است.

هر روز 137 زن توسط یکی از اعضای خانواده خود کشته می شوند. تخمین زده می شود که از

87000 زنی که در سال 2017 در سطح جهان به طور عمدی کشته شدند، بیش از نیمی (50000)

توسط شرکای صمیمی یا اعضای خانواده کشته شده اند. بیش از یک سوم (30000) از زنانی که عمداً

در سال 2017 کشته شدند توسط شریک صمیمی فعلی یا سابق خود کشته شدند.

کمتر از 40 درصد از زنانی که خشونت را تجربه می کنند به دنبال کمک از هر نوع هستند. در اکثر کشورهایی که داده های موجود در مورد این موضوع را دارند، در میان زنانی که به دنبال کمک هستند، بیشتر آنها به خانواده و دوستان مراجعه می کنند و تعداد بسیار کمی به نهادهای رسمی مانند پولیس و خدمات بهداشتی مراجعه می کنند. کمتر از 10 درصد از کسانی که به دنبال کمک بودند به پولیس مراجعه کردند.

در سطح جهانی، خشونت علیه زنان به طور نامتناسبی بر کشورها و مناطق با درآمد کم و متوسط تأثیر می گذارد. سی و هفت درصد از زنان 15 تا 49 ساله در کشورهایی که توسط اهداف توسعه پایدار به عنوان "کمترین توسعه یافته" طبقه بندی شده اند، زندگی می کنند. 22 درصد از زنانی که در

«کشورهای کمتر توسعه‌یافته» زندگی می‌کنند، که در 12 ماه گذشته مورد خشونت شریک جنسی قرار گرفته‌اند و نظر به میانگین جهانی 13 درصد به مراتب بیشتر است.

حداقل در 155 کشور قوانین مربوط به خشونت خانگی و در 140 کشور قوانین مربوط به آزار جنسی در محل کار را تصویب کرده‌اند. با این حال، حتی زمانی که قوانین وجود دارند خشونت صورت می‌گیرد، این بدان معنا نیست که آنها همیشه معیارها و توصیه‌های بین‌المللی رعایت و تمکین کرده و با مطابق آن عمل می‌کنند.

آثار، علل و پیام‌های ناگوار و درازمدت خشونت خانگی بر زنان و کودکان:

آثار خشونت فیزیکی معمولاً قابل مشاهده است اما در مقابل، خشونت‌هایی وجود دارد که آثار مخرب آنها به چشم نمی‌آید اما تحمل‌شان بسیار دشوار است. مانند دروغ گفتن، نفقه ندادن، به خواسته‌های زن بی‌توجه بودن، چشم‌چرانی، تعدد زوجات، انتقاد کردن به طور مداوم، جدا کردن زن از کودکان، تهمت زدن و روش خشن در برخورد با زنان دشتن....

قرار گرفتن کودکان در معرض خشونت خانگی و در دو دهه گذشته، شواهد تجربی در مورد میزان مواجهه کودکان با خشونت خانگی و خانوادگی و تأثیر منفی آن بر رشد آنها، انگیزه‌های برای واکنش‌های سیاسی در استرالیا و سایر کشورهای غربی ایجاد کرده و اخیراً به یک موضوع سیاست نسبتاً برجسته تبدیل شده است. بنابراین پرسش‌های در تشخیص اینکه قرار گرفتن کودکان در معرض خشونت خانوادگی نوعی کودک‌آزاری برای حمایت از کودکان در چارچوب قوانین حکومت ایالات، قلمرو و فدرال دولت استرالیا برای حمایت از کودکان استرالیایی منعکس شده و مورد بررسی قرار می‌گیرد.

علت اصلی بی‌خانمانی کودکان خشونت خانگی است. کودکانی مربوط به خانواده‌هایی که خشونت خانوادگی در آنها اتفاق می‌افتد، احتمال بیشتری دارد که سایر اشکال کودک‌آزاری، مانند آزار و بدرفتاری جنسی، فیزیکی و عاطفی را تجربه کنند. اثرات چنین قربانیان چندگانه‌ای نیازمند توجه در سیاست، عمل و تحقیق است.

تحقیقات نسبتاً کمی وجود دارد که بهترین واکنش‌ها را به کودکان در معرض خشونت خانگی و خانوادگی بررسی کند. با این حال، پاسخ‌های درمانی که هم با مادر و هم با کودک کار کند، مفید هستند. پاسخگویی به کودکانی که در معرض خشونت خانگی و خانوادگی قرار دارند باید در کنار پیشگیری اولیه صورت گیرد. پیشگیری اولیه باید به صورت جهانی انجام شود، باید به کودکان کمک کند تا نسبت به هنجارهای جنسیتی و نگرش‌های حمایت از خشونت انتقاد کنند و آنها را با مهارت‌هایی برای ایجاد روابط سالم و محترمانه در بزرگسالی مجهز کند.

تعداد قابل توجهی از کودکان استرالیایی در معرض خشونت خانگی و خانوادگی قرار دارند.

خشونت خانگی و خانوادگی بر سلامت جسمی و روانی، رشد و تحصیل کودکان تأثیر منفی می‌گذارد و علت اصلی بی‌خانمانی کودکان در استرالیا است.

خشونت خانوادگی و خانوادگی اغلب با کودک‌آزاری از جمله سوءاستفاده جنسی از کودکان همراه است. این اتفاق همزمان نیازمند توجه ویژه در سیاست و عمل است.

پاسخ‌های خط‌مشی به کودکانی که در معرض خشونت خانگی و خانوادگی قرار می‌گیرند به دلیل حوزه‌های قضایی متقاطع سیاست‌های حمایت از کودک، قانون خانواده و بخش‌های خشونت خانگی پیچیده است.

به نظر نمی‌رسد که قرار گرفتن در معرض خشونت خانگی و خانوادگی به تنهایی عاملی برای ارتکاب در آینده باشد. مطالعات اخیر چند کشوری نشان می‌دهد که نقش‌های جنسیتی، کلیشه‌ها و نگرش‌های حمایت‌کننده خشونت برای درک همبستگی مهم هستند.

پاسخ‌های درمانی به کودکانی که در معرض خشونت خانگی و خانوادگی قرار می‌گیرند باید شامل کار با مادران (یا والدین غیرمتخلف) و کودکان برای تقویت دلبستگی معطوف باشد و باید از آسیب‌های روانی آگاه شود.

پیشگیری اولیه از خشونت خانگی و خانوادگی با کودکان و جوانان بسیار مهم است و شواهد امیدوارکننده‌ای برای اثربخشی برنامه‌های مدرسه محور در روشنایی شمرده می‌شود.

راهبردهای پیشگیری با کودکان باید به طور جهانی ارائه شود و به کودکان کمک کند تا نسبت به هنجارهای جنسیتی و نگرش‌های حمایت از خشونت انتقاد کنند و آنها را با مهارت‌هایی برای ایجاد روابط سالم و محترمانه در بزرگسالی مجهز کنند.

بیش از یک میلیارد کودک - نیمی از کودکان جهان - هر ساله در معرض خشونت قرار می‌گیرند. خشونتی که کودکان در معرض آن قرار می‌گیرند شامل تجربیات مستقیم آزار جسمی، جنسی و عاطفی و همچنین مشاهده غیرمستقیم خشونت در خانه‌ها، مدارس، یتیم‌خانه‌ها، مراکز تربیه دهشت افگنی افراطیون مذهبی و انتحاریون هوادار حوران بهشتی جوامع خود می‌شود. آنچه این اشکال مختلف خشونت، بر اساس بررسی ادبیات، به اشتراک می‌گذارند، پتانسیل پایدار آنها برای پیامدهای مادام‌العمر، عفونت‌های مقاربتی، مشکلات سلامت HIV، این عواقب شامل افزایش خطرات آسیب روانی، مشکلات سلامت باروری و بیماری‌های غیرواگیر از جمله بیماری‌های قلبی عروقی، سرطان، بیماری مزمن ریوی و دیابت است. مطالعاتی که به زیربنای بیولوژیکی چنین پیامدهایی پرداخته‌اند نشان می‌دهد که استرس سمی مرتبط با خشونت ممکن است باعث آسیب به سیستم عصبی، غدد درون‌ریز، گردش خون، اسکلتی-عضلانی، تولید مثل، تنفسی و ایمنی شود.

علاوه بر این، ارزیابی‌های اقتصادی دقیق نشان می‌دهد که هزینه‌های مرتبط با عواقب خشونت علیه کودکان بیش از 120 میلیارد دلار در ایالات متحده است و تا 3.5 درصد از تولید ناخالص داخلی در مناطق فرعی آسیای شرقی را تشکیل می‌دهد. ادبیات رو به گسترشی که مکانیسم‌های پیامدها و هزینه‌های مرتبط با خشونت علیه کودکان را تأیید می‌کند، با شواهد فزاینده‌ای در مورد رویکردهای مؤثر برای پیشگیری همراه شده است. علاوه بر این، شواهد در حال گسترش در مورد پیشگیری با عزم فزاینده‌ای از سوی رهبران جهانی برای تسریع اقدامات همراه شده است. **بنابراین، به عنوان بخشی از برنامه توسعه پایدار پس از سال 2015، سازمان ملل فراخوانی برای اقدام صادر کرده است:**

حذف خشونت علیه کودکان. این فراخوان بی‌سابقه سازمان ملل ممکن است سرمایه‌گذاری‌های جدیدی را تقویت کند تا به پیشرفت‌های جدید برای محافظت از کودکان در سراسر جهان در برابر خشونت و پیامدهای قابل پیشگیری آن دامن بزند.

نانکی مصاحبه این جا نبطور فشرده در مورد با رادیو

- SBS

<https://www.sbs.com.au/language/dari>

<https://www.un.org/en/observances/ending-violence-against-women-day>

<https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/13548506.2016.1153679>

<https://aifs.gov.au/cfca/publications/childrens-exposure-domestic-and-family-violence>